

Sag anlagt den 9. januar 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-6/04)

(2004/C 59/26)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. januar 2004 anlagt sag mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Flynn og M. van Beek, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet det ikke har gennemført direktivets bestemmelser korrekt.
- Det Forenede Kongerige og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 6, stk. 2

Selv om Det Forenede Kongerige har vedtaget bestemmelser, der gennemfører denne bestemmelse med hensyn til kontrollen af potentielt forstyrrende virksomhed, er der ikke for alle dele af Det Forenede Kongerige bestemmelser, der sætter den kompetente myndighed i stand til at træffe foranstaltninger for at undgå forringelse af en lokalitet. Ifølge Kommissionen har Det Forenede Kongerige derfor ikke fuldstændig gennemført direktivets artikel 6, stk. 2, for at beskytte et udpeget område fra forringelse på grund af misligholdelse eller passivitet snarere end potentielt skadelig virksomhed.

Artikel 6, stk. 3, og artikel 6, stk. 4

Direktivets artikel 6, stk. 3, vedrører planer og projekter, der kan påvirke en lokalitet væsentligt, og for hvilke der er indført en dobbelt test. Sådanne planer og projekter skal vurderes med hensyn til skadelige virkninger for lokalitetens integritet efter en offentlig høring. I henhold til artikel 6, stk. 4, skal der herefter under særlige omstændigheder træffes kompensationsforanstaltninger. Ifølge Kommissionen har Det Forenede Kongeriges lovgivning på tre punkter ikke gennemført disse

bestemmelser korrekt. Den nationale lovgivning er utilstrækkelig med hensyn til vandudtagningsplaner og projekter, arealanvendelsesplaner og, for så vidt angår Gibraltar, efterprøvelsen af bestående planlægningsrettigheder.

Artikel 11 og artikel 14, stk. 2

Direktivets artikel 11 forpligter medlemsstaterne til at overvåge de prioriterede naturtyper og prioriterede arters bevaringsstatus. Det Forenede Kongerige har ikke specielt gennemført denne forpligtelse. Indtil denne bestemmelse er gennemført, og denne forpligtelse klart er pålagt den kompetente myndighed, er Kommissionen ude af stand til at fastslå, hvorvidt en sådan overvågning er blevet gennemført. Tilsvarende gælder for direktivets artikel 14, stk. 2, der bestemmer, at hvis sådanne foranstaltninger anses for nødvendige, skal de indbefatte en fortsættelse af overvågningen efter direktivets artikel 11.

Artikel 12, stk. 1, litra d)

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands gennemførelseslovgivning indeholder ikke den forpligtelse, der er fastsat i direktivets artikel 12, stk. 1, litra d), til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at indføre en streng beskyttelsesordning med forbud mod beskadigelse af yngle- eller rasteområder.

Endvidere er de i NPO 1991 fastsatte gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår Gibraltar utilstrækkelige til at sikre den beskyttelse, der kræves i henhold til direktivets artikel 12, stk. 1.

Artikel 12, stk. 4

Artikel 12, stk. 4, bestemmer, at der skal være tilsyn med uforsætlig indfangning eller drab. Det Forenede Kongeriges gennemførelsesbestemmelser indeholder ingen bestemmelser, der kræver oprettelse af en sådan tilsynsordning. I mangel af yderligere oplysninger er Kommissionen ude af stand til at fastslå, hvorvidt et sådant tilsyn er blevet udført.

Artikel 13, stk. 1

Ifølge direktivets artikel 13, stk. 1, skal der indføres et forbud mod opbevaring, transport, salg af eller bytte med og udbud til salg eller bytte af enheder af disse arter, der er indsamlet i naturen, med undtagelse af dem, der lovligt er indsamlet inden dette direktivs iværksættelse. Kommissionen er også her af den opfattelse, at de nationale gennemførelsesforanstaltninger har tilsidesat den tidsmæssige begrænsning af denne beskyttelse.

Artikel 15

Direktivets artikel 15, der bestemmer, at der skal indføres et alment forbud mod ikke-selektiv indfangning og drab, er blevet indført ved regulation 41 i C(NH)R 1994, regulation 36(2) i C(NH)R(NI)1995 og section 17V(2) i NPO 1991. Ifølge disse bestemmelser er enhver anvendelse af de indfangnings- og drabsmetoder, der er nævnt i direktivets bilag VI a) og VI b), strafbar. Ifølge Kommissionen er der ved denne gennemførelsesmetode ikke indført det almene forbud, der kræves i henhold til artikel 15.

Artikel 16

Direktivets artikel 16, stk. 1, bestemmer, at der under særlige omstændigheder kan fraviges fra forbuddet i direktivets artikel 12, 13, 14, og artikel 15, litra a) og litra b). Sådanne fravigelser er i artikel 16, stk. 1, første afsnit, underlagt to forudsætninger, nemlig at der ikke findes nogen anden brugbar løsning, og at fravigelsen ikke hindrer opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde. Ifølge Kommissionen har de nationale foranstaltninger, der fastsætter disse fravigelser, ikke gennemført disse forudsætninger tilstrækkeligt.

Anvendelse af direktivet uden for territorialfarvande

Ifølge Kommissionen finder direktivet anvendelse uden for territorialfarvande. Det Forenede Kongerige har navnlig ikke gennemført forpligtelserne til at udpege særlige bevaringsområder i henhold til direktivets artikel 4 og ikke indført artsbeskyttelse i henhold til direktivets artikel 12, idet gennemførelseslovgivningen ikke finder anvendelse uden for Det Forenede Kongeriges territorialfarvande.

(¹) Af 21.5.1992 (EFT 1992 L 206, s. 7).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved retsafgørelse truffet den 8. januar 2004 af Gerechthof te 's-Hertogenbosch i sagen E. Buraja mod Inspecteur van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland te Heerlen

(Sag C-8/04)

(2004/C 59/27)

Ved retsafgørelse truffet den 8. januar 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. januar 2004, har Gerechthof te 's-Hertogenbosch i sagen E. Buraja mod Inspecteur van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Buitenland te Heerlen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Har en ikke hjemmehørende skattepligtig, som har bopæl i en medlemsstat, f.eks. Tyskland, og som ikke har ret til at opnå fordelene i henhold til den nederlandsk-tyske beskatningsoverenskomst, fordi han ikke opfylder den herfor opstillede betingelse om at have mindst 90 % af sin indkomst i Nederlandene, på grundlag af fællesskabsretten ret til, at der i Nederlandene ved opgørelsen af hans skattepligtige opsparings- og investeringsindkomst, indrømmes ham formuefribe-løb og nedslag i forbindelse med indkomstbeskatningen, såfremt en ikke hjemmehørende skattepligtig, der har bopæl i en anden medlemsstat, i dette tilfælde Belgien, ved opgørelsen af sin opsparings- og investeringsindkomst har ret til at opnå disse fordele i medfør af den nederlandsk-belgiske beskatningsoverenskomst (sammenholdt med statssekretæren for finansielle anliggenders afgørelse af 21. februar 2002, nr. CPP 2001/2745, BNB 2002/164), selv når heller ikke han har mindst 90 % af sin indkomst i Nederlandene?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved mellemdom afsagt den 23. december 2003 af Hoge Raad der Nederlanden i straffesagen mod GEHARO BV

(Sag C-9/04)

(2004/C 59/28)

Ved mellemdom afsagt den 23. december 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. januar 2004, har Hoge Raad der Nederlanden i straffesagen mod GEHARO BV forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 1, andet punktum, i direktiv 91/338/EØF(¹) (cadmiumdirektivet) til hinder for, at de i dette direktiv fastsatte forskrifter om cadmiumindholdet i (færdig) varer og bestanddele heraf, jf. bilaget til dette direktiv, anvendes på legetøj i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktiv 88/378/EØF(²) (legetøjsdirektivet)?

(¹) Rådets direktiv 91/338/EØF af 18.6.1991 om tiende ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (EFT L 186 af 12.7.1991, s. 59 — Rettelse i EFT L 253 af 10.9.1991, s. 26).

(²) Rådets direktiv 88/378/EØF af 3.5.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedskrav til legetøj (EFT L 187 af 16.7.1988, s. 1).